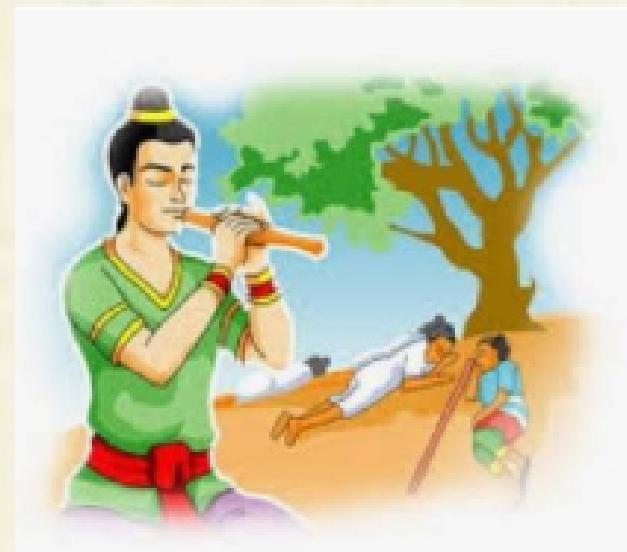

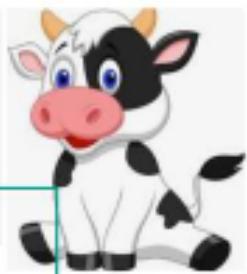
สรุป ภาษาไทย ม.2

<https://www.facebook.com/>
จำนวนรายคور์สเรียน
ออนไลน์-by-ครู
๗-909830265882363/

สรุปความ จับประเด็นสำคัญของเรื่องที่พูด

การพูดเป็นทักษะหนึ่งของการสื่อสาร การพูดคือการเปล่งเสียงออกมานเป็นตัวย่อคำ หรือข้อความ ต่าง ๆ เพื่อติดต่อสื่อสารให้ผู้ฟังและผู้ฟังเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ การพูดเป็นการสื่อความหมายโดยใช้ภาษาเสียง กิริยาท่าทางต่าง ๆ เพื่อถ่ายทอดความรู้และความรู้สึก รวมทั้งความคิดเห็นของผู้พูดให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจความความมุ่งหมาย ของผู้ฟังเป็นเกณฑ์

องค์ประกอบของการพูดประกอบด้วย

1. **ผู้พูด** คือผู้ที่มีจุดมุ่งหมายสำคัญที่จะเสนอความรู้ความคิดเห็นให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจ โดยใช้ศักยภาพการพูดอย่างมีหลักเกณฑ์ และฝึกปฏิบัติอยู่เป็นประจำ
2. **เนื้อร้อง** คือ เรื่องราวที่ผู้พูดนำเสนอเป็นความรู้หรือความคิดเห็นให้ผู้ฟังได้รับรู้อย่างเหมาะสม
3. **ผู้ฟัง** คือ ผู้รับฟังเรื่องราวต่าง ๆ ที่ผู้พูดนำเสนอซึ่งผู้ฟังต้องมีหลักเกณฑ์และมารยาหาในการฟัง

การพูดที่ดี คือ การสื่อความหมายที่ดินั้นยอมสื่อความเข้าใจกับใคร ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ของผู้พูด การที่ผู้ฟัง พึงแล้วพึงพอใจ สนใจ เกิดความศรัทธาเลื่อมใสผู้พูด เรียกว่าผู้นั้นมีศักยภาพในการพูด ลักษณะการพูดที่ดี มีดังนี้

1. **มีบุคลิกภาพที่ดี** การฟังคนอื่นพูดนั้นเราไม่ได้ฟังแต่เพียงเสียงพูด แต่เราจะต้องดูการพูด ดูบุคลิกภาพของเขาด้วย บุคลิกภาพของผู้พูดมีส่วนที่จะทำให้ผู้ฟังสนใจ ศรัทธาตัวผู้พูด บุคลิกภาพ ได้แก่ รูปร่าง หน้าตา ท่าทาง การยืน การนั่ง การเดิน ใบหน้าที่ยิ้มแย้ม ตลอดจนอาภีกิริยาที่แสดงออก ในขณะที่พูดอย่างเหมาะสมด้วย

การกล่าวอวยพร

โอกาสที่กล่าวอวยพรมีหลายโอกาส เช่น การกล่าวอวยพรกันเกิด วันปีใหม่ ชื่นบ้านใหม่ การขอพรคู่บ่าวสาว หรือในโอกาสที่เจมีการโขกเขี้ยว่าลากไปปรับตัวใหม่ในเมือง ฯลฯ

หลักการกล่าวอวยพร มีข้อปฏิบัติที่ควรจำดังนี้

1. **ควรกล่าวด้วยภาษาและวันสำคัญนั้นๆ** ที่ได้นำอวยพรว่าเป็นวันสำคัญอย่างไร ในโอกาสต้องย่างไร มีความหมายต่อเจ้าภาพหรือการจัดงานนั้นอย่างไร
2. **ควรใช้คำหยาดที่สูง雅 ให้เรา ถูกต้อง เหมาะสมกับกลุ่มผู้ฟัง**
3. **ควรกล่าวให้ลึกๆ ใช้คำหยาดจ่ายๆ ฟังเข้าใจดี กษัตริย์ พระบรมราชโภณ น่าประทับใจ**
4. **ควรกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้อวยพรกับเจ้าภาพ กล่าวให้เกียรติ ชุมเชยในความดี ของเจ้าภาพ และแสดงความประรอนดีที่มีต่อเจ้าภาพ**
5. **ควรใช้คำหยาดขอบริการให้สูงห้อง หากเป็นการอวยพรสูงใหญ่ นิยมข้ามสั่งห้ามสิ่งที่ไม่ควรทำ บังคับด้วยมาประทานพร**

การกล่าวขอบคุณ

การกล่าวขอบคุณเป็นการแสดงถึงน้ำใจไมตรี หรือความดีที่ผู้อื่นกระทำให้ เช่น ขอบคุณวิทยากรที่บรรยายดังนี้

1. **ควรกล่าวขอบคุณวิทยากรให้เกียรติบรรยาย**
2. **มีการสรุปเรื่องที่วิทยากรบรรยายจบไปอย่างลึกซึ้ง ให้ใจความ**
3. **ควรกล่าวถึงคุณค่าของเรื่องที่ฟังและประทับใจชนบทได้รับจากการบรรยาย**
4. **กล่าวให้มีความหวังจะได้รับเกียรติจากวิทยากรอีกในโอกาสต่อไป**
5. **กล่าวขอบคุณวิทยากรอีกครั้งในตอนท้าย**

การสร้างคำ

คำที่ใช้ในภาษาไทยต้องเดิน ส่วนมากจะเป็นคำพยางค์เดียว เช่น พี่ น้อง เดือนคา จอบ ใจ หมู หมา กิน นอน ตี ช้ำ สอง สาม เป็นต้น

แบบสร้างคำ

แบบสร้างคำคือวิธีการนำอักษรมาประสมเป็นคำเกิดความหมายและเสียงของแต่ละพยางค์ ใน 1 คำ จะต้องมีส่วนประกอบ 3 ส่วน เป็นอย่างน้อย คือ สรระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์ อย่างมาก ไม่เกิน 5 ส่วน คือ สรระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ ตัวสะกด ตัวการันต์

ความหมายและแบบสร้างของคำขั้นต่อไป

คำมูล

คำมูล เป็นคำเดียวที่มีได้ประสมกับคำอื่น อาจมี 1 พยางค์ หรือหลายพยางค์ก็ได้ แต่เมื่อแยกพยางค์แล้วแต่ละพยางค์ไม่มีความหมายหรือมีความหมายเป็นอย่างอื่นไม่เหมือนเดิม คำภาษาไทยที่ใช้มากที่เดินส่วนใหญ่เป็นคำมูลที่มีพยางค์เดียวโดย ฯ เช่น พ่อ แม่ กิน เดิน เป็นต้น

ตัวอย่างแบบสร้างของคำมูล

คน

มี 1 พยางค์ คือ คน

สิงโต

มี 2 พยางค์ คือ สิ - โต

นาฬิกา

มี 3 พยางค์ คือ นา - ฬิ - ก้า

หะมัดหะแมง

มี 4 พยางค์ คือ หะ - มัต - หะ - แมง

กระเทียนกระเทือรือ

มี 5 พยางค์ คือ กระ - เทียน - กระ - เทือ - รือ

4. ถ้าคำข้าความ โดยคำหนึ่งใช้ความอีกคำหนึ่ง ไม่มีวิธีเรียงคำที่แน่นอน เช่น

นร คน	สมานกับ	ชน คน	เป็น	นรชน คน
วิถี ทาง	สมานกับ	ทาง ทาง	เป็น	วิถีทาง ทาง
คง ข้าง	สมานกับ	สาร ข้าง	เป็น	คงสาร ข้าง

การอ่านคำสมาน

การอ่านคำสมานมีหลักอยู่ว่า ถ้าพยางค์ท้ายของคำลงท้ายด้วย อะอะ อุ เวลาเข้าสมาน ให้อ่านออกเสียง อะ อุ บัน พื่องเครื่องเสียง เช่น

ภาษา	สมานกับ	ศาสตร์	เป็น	ภาษาศาสตร์	อ่านว่า กะ เสต ศะ สาด
อุทก	สมานกับ	ภัย	เป็น	อุทกภัย	อ่านว่า อุ ทก กะ ไภ
ประวัติ	สมานกับ	ศาสตร์	เป็น	ประวัติศาสตร์	อ่านว่า ประ หวัต ติ สาด
ญี่ปุ่น	สมานกับ	ภาค	เป็น	ญี่ปุ่นภาค	อ่านว่า ญี่ ปุ่น พาก
มนุษย์	สมานกับ	มาศ	เป็น	มนุษย์มาศ	อ่านว่า เม รุ มาศ

การเรียงคำตามแบบสร้างของคำสมาน

1. **ถ้าเป็นคำที่นำจากบาลีและลื้นลงกู้** ให้เรียงบทขยายไว้ข้างหน้า เช่น

อุทกภัย หมายถึง ภัยจากน้ำ
อายุขัย หมายถึง สิ่งอายุ

2. **ถ้าพยางค์ท้ายของคำหน้าประวัติธรรมนี้** ให้ตัดวิสาระนี้ออก เช่น

ธุระ สมานกับ กิจ เป็น ธุรกิจ
พระ สมานกับ ศึกษา เป็น พลศึกษา

3. **ถ้าพยางค์ท้ายของคำหน้ามีตัวการันต์ให้ตัดการันต์ออกเมื่อเข้าสมาน** เช่น

หัตถ์ สมานกับ ศึกษา เป็น หัตถศึกษา
แพทย์ สมานกับ สมาคุณ เป็น แพทย์สมาคุณ

1.5 คำที่กำหนดให้เป็นราชาศักดิ์สามารถอ้างแผนกนิดต่างๆ ได้ เช่นคำในภาษาสามัญ
คือ มีทั้งคำนาม สรรพนาม กริยา วิเศษณ์ และมีคำลักษณะนามให้เป็นพิเศษอีกด้วย เช่น

คำนาม

พระเดชฯ ท้าว	พระนลจุฬา หน้ามาก
พระชนก พ่อ	พระชนนี แม่
พระราชนัดลักษณ์ จตุหมาภิ	พระแสงกรรบดิ มีด

คำสรรพนาม

ข้าพระพุทธเจ้า กระหม่อม หม่อมฉัน บุรุษที่ 1

ใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท ใต้ฝ่าพระบาท ฝ่าพระบาท บุรุษที่ 2

พระองค์ห่าน พระองค์ ห่าน บุรุษที่ 3

คำกริยา

กริยาเป็นราชากับที่อยู่แล้วไม่ต้องมีคำว่า ทรง นำหน้า เช่น เสด็จ ตรัส เสayo เป็นต้น นอกจากนี้
ต้องเติมด้วยคำว่าพระ หรือ ทรงพระราชน เพื่อให้เป็นคำกริยา เช่น ทรงพระอักษร เขียนหนังสือ
ทรงพระราชนิพนธ์ แต่ท่านจะสือ

คำวิเศษณ์

มีแต่คำงานรับ ซึ่งแยกตามเพศ คือ หญิงใช้คำว่า เพศะ ชาย ใช้คำว่า พระพุทธเจ้าขอรับ
พระพุทธเจ้าฯ ทั้งยังค่ะ

6. ใช้ถ้อยคำที่สุภาพให้เราes เหมาะสม มีความหมายดี หรือใช้ภาษาเชิงปานภาษาไทย

ฉันถูกหมาบนคลายแพล (ไม่ดี)

ฉันถูกอุบัติเหตุบนคลายแพล (ดี)

หมูที่บ้านฉันไปประคร้าข้าวมาก (ไม่ดี)

หมูที่บ้านฉันชอบรำข้าวมาก (ดี)

พี่สาวฉันออกลูกที่โรงพยาบาล (ไม่ดี)

พี่สาวฉันคลอดลูกที่โรงพยาบาล (ดี)

หลักการเขียนแผนความคิด

แนวคิดเกี่ยวกับแผนภาพความคิด

1. เราใช้แผนภาพความคิด เมื่อเราระบุว่าข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ อยู่กรอบใด จัดวางอย่างไร นำเข้ามายัง ผู้ฟัง นั้นมาเขียนใจเป็นแผนภาพความคิด ทำให้เกิดความเข้าใจเป็นความคิดรวบยอด
2. แผนภาพความคิดจะจัดความคิดให้เป็นระบบ รวมรวมและจัดลำดับข้อเท็จจริง นำมาซึ่งให้ เป็นหมวดหมู่ หรือที่เรียกว่า แผนภาพเป็นความคิดรวบยอดที่ชัดเจนจนเกิดเป็นความรู้ใหม่
3. การนิ่งความคิดหรือข้อเท็จจริงมาเขียนเป็นแผนภาพ จะทำให้จำเรื่องราวต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น ตึกว่าการอ่านตัวหารลาย ๆ เรื่อง เหตุการณ์สืบ承รรยายตัวอักษร แต่แผนภาพจัดเรื่องราวเป็น เหตุการณ์ใหม่ หรือเป็นภาพ ทำให้จำเรื่องราวได้แม่นยำขึ้น
4. แผนภาพความคิดจะให้ภาษาต่างที่เป็นสัญลักษณ์และคำศัพด์ความรู้ทางแผนภาพ ทำให้เกิด การเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นการเรียนโดยอิค่ายู่เรียนเป็นล้ำคัญ การจัดทำแผนภาพความคิด ผู้เรียนจะต้อง อาศัยการฟัง การคุยก การอ่าน การเขียน และใช้ความคิดรวบรวมความรู้ ข้อเท็จจริง มาจัดทำแผนภาพ เป็นการเสริมแรงการเรียน ทำให้การเรียนรู้มีความหมายมากขึ้น

